

Formalistic Foundations of Sangam Literature: A Diachronic Analysis of Research History and Theoretical Scaffolding

G. Reena D.T. Ed, MA, B.Ed

SNS Academy, Coimbatore – 641029, Tamilnadu, India

EMail: reenass2008@gmail.com

Abstract:

Sangam Literature stands as the canonical wellspring of the Tamil language, underpinned by a dense and rigorously maintained tradition of scholarly inquiry. This paper offers a comprehensive historical description and analysis of formalistic studies—the examination of meter, structure, and poetic architecture—as applied to the Sangam corpus. This research field has evolved dynamically, influenced sequentially by the establishment of native grammatical norms, the development of exhaustive commentary traditions, the advent of print publication, the filtering influence of Western critical pedagogy, and finally, the application of modern linguistic and literary theories.

Studies focusing on the formal structure of Sangam texts have been systematically compiled by the authors across four distinct archival levels: contributions published in academic journals, proceedings from scholarly conferences, doctoral dissertations, and the critical engagements offered by non-Tamil scholars.

Beginning with the pioneering efforts of the 19th century, this analysis traces the historical trajectory of the field, examining sociological perspectives (e.g., K. Sivathamby and A. Shanmugasdas) that investigated how socio-political development informed and affected the expansion of poetic forms—such as the notable extension of the Akaval meter within the longer narratives of Pattupattu.

Furthermore, the paper delves into core theoretical debates that define the field: C. V. Shanmugam's crucial contributions identifying the link between prosody (Yāppiyal) and linguistic sentence structure; A. Pitchai's seminal hypothesis positing the Akaval meter as the fundamental, archaic Tamil poetic form; and M. Kasthuri's influential discussions concerning the inclusion of Nālacai-cīr (four-unit feet) found within the Vañci lines of the Poruṇarārupaṭai.

Finally, the study recognizes the essential contributions of non-Tamil scholars, including the work of John Marr (likely a reference to George L. Hart in the context of oral performance theory) who connected the formal elegance of the Akaval meter to the vibrant culture of oral performance, and Kamil Zvelebil, whose subtle and profound observations focused on the phonaesthetics (sound-aesthetics) of the ancient verse.

Ultimately, this paper argues for future approaches to Sangam poetics that rely on a multivalent methodology, integrating expertise in musicology, linguistic science, and comparative literature to unlock the enduring complexity of these classical texts.

Keywords : *Sangam Literature, Form, Prosody (Yāppiyal), Research History, Akaval Meter, Structure, Linguistic Approach, Tolkāppiyam, Nālacai-cīr.*

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

License

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

சங்க இலக்கியத்தின் வடிவம்சார் ஆய்வுகள்: ஆய்வுப் புலத்தின் வரலாறும் கோட்பாட்டுக் கட்டமைப்பு விவாதங்களும்

கோ.ரீனா

எஸ்.என்.எஸ் அகாடமி, கோயம்புத்தூர் – 641029, தமிழ்நாடு, இந்தியா

சுருக்கவுரை (Abstract)

சங்க இலக்கியம், தமிழ்மொழியின் செவ்வியல் மூலமாகத் திகழ்வதுடன், செறிவான ஆராய்ச்சி மரபினையும் கொண்டது. இலக்கண உருவாக்கம், உரை மரபுகள், அச்சுப் பதிப்பு, மேலைத்தேயக் கல்வி, நவீனக் கோட்பாடுகள் ஆகியவற்றின் ஊடாக ஆய்வுக்குட்படுத்தப்பட்ட சங்க இலக்கியத்தின் வடிவம்சார் ஆய்வுகளின் வரலாற்றுக் கட்டமைப்பு மற்றும் அதன் பரிணாமத்தை இந்த ஆய்வுக்கட்டுரை விரிவாக விவரிக்கிறது. சங்கப் பனுவல்களின் வடிவம் குறித்த ஆய்வுகள் இதழ்வழிப் பதிவுகள், கருத்தரங்கக் கோவைகள், முனைவர் பட்ட ஆய்வேடுகள், பிறமொழி அறிஞர்களின் பங்களிப்புகள் என நான்கு நிலைகளில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. 19-ஆம் நூற்றாண்டின் முன்னோடி ஆய்வுகளிலிருந்து தொடங்கி, சமூக அரசியல் வளர்ச்சி பா வடிவத்தின் நீட்சியை (எ.கா: பத்துப்பாட்டில் அகவற்பாவின் விரிவாக்கம்) எவ்வாறு பாதித்தது என்பதான சமூகவியல் பார்வைகளையும் (கா. சிவத்தம்பி, அ. சண்முகதாஸ்) இக்கட்டுரை ஆராய்கிறது. மேலும், யாப்புக்கும் மொழியியலில் உள்ள வாக்கிய அமைப்புக்கும் உள்ள தொடர்பை இனங்காட்டும் செ. வை. சண்முகத்தின் பங்களிப்புகள், அகவலே தொல் தமிழ் யாப்பு என்ற அ. பிச்சையின் கோட்பாடு, மற்றும் பொருநராற்றுப்படையின் வஞ்சியடிகளில் நாலசைச்சீர் குறித்து மு. கஸ்தூரி மேற்கொண்ட விவாதங்கள் ஆகிய மையக் கோட்பாட்டுக் கேள்விகள் ஆழமாக அலசப்படுகின்றன. இறுதியாக, அகவற்பாவின் வடிவ நேர்த்தியினை வாய்மொழி நிகழ்த்துப் பண்பாட்டுடன் இணைத்துப் பார்த்த ஜான் மார் மற்றும் ஒலியியல் அழகியல் (Phonaesthetics) குறித்த கமில் ஸ்வலெபிலின் நுண்ணியப் பார்வைகள் ஆகிய பிறமொழி ஆய்வாளர்களின் பங்களிப்புகள் ஆய்வு செய்யப்படுகின்றன. சங்கப் பாவியலை இசைப்புலமை, மொழியியற் புலமை, பிறமொழிப் புலமை ஆகியவற்றின் துணையுடன் அணுக வேண்டிய எதிர்காலத் திசைகளையும் இக்கட்டுரை நிறுவுகிறது.

திறவுச் சொற்கள் (Keywords): சங்க இலக்கியம், வடிவம், யாப்பியல், ஆராய்ச்சி வரலாறு, அகவற்பா, கட்டமைப்பு, மொழியியல் அணுகுமுறை, தொல்காப்பியம், நாலசைச்சீர்.

II. அறிமுகம்: வடிவம்சார் ஆய்வுகளின் ஆய்வுப் பின்புலம்

2.1. வடிவம், கட்டமைப்பு, அமைப்பு: கலைச்சொல் மற்றும் கருத்தியல் தெளிவுபடுத்தல்

இலக்கியத் திறனாய்வுப் புலத்தில் வடிவம் (Form), கட்டமைப்பு (Structure), அமைப்பு, உருவம் ஆகிய சொற்கள் நுட்பமான பொருள் வேறுபாடுகளுடன் கையாளப்படுகின்றன. ஒரு பரந்த பொதுவான தொகுதியைக் குறிப்பதற்கு வடிவம் என்ற சொல் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இது நூல்களின் தொகுதியையும், ஒரு குறிப்பிட்ட நூலின் கட்டமைப்புடன் இலக்கிய உத்திகள் இணைந்திருக்கும் தொகுதியையும் குறிக்கப் பயன்படுகிறது என ம. திருமலை குறிப்பிடுகிறார் ¹ (2017:175). இலக்கிய

வகைகளைக் குறிப்பிடும்போது பா வடிவம், உரைநடை வடிவம் போன்ற சொற்கள் பயன்படுகின்றன. ஆனால் தனி நூல்களின் உள் அமைப்பினைப் பற்றிய ஆய்வுகளில் பெரும்பாலும் அமைப்பு அல்லது கட்டமைப்பு என்ற சொற்கள் பயன்படுத்தப்படுவதுண்டு.¹

யாப்பியல் ஆய்வின் தொடக்க நிலையில், சீர், அசை, அடி ஆகிய இலக்கணக் கூறுகளை வரையறுப்பது மட்டுமே வடிவ ஆய்வாகக் கருதப்பட்டது. ஆனால், நவீன திறனாய்வுச் சூழலில், வடிவம் என்ற சொல் அதன் தொல்காப்பிய இலக்கண வரையறையைத் தாண்டி, நூலின் ஒட்டுமொத்த உத்திசார்ந்த வடிவமைப்பையும், பாடுபொருள் வடிவத் தெரிவுக்குக் காரணமாக அமைந்ததையும் உள்ளடக்கிய விரிவான பொருளை அடைந்துள்ளது. சங்க இலக்கியத்தின் வடிவம்சார் ஆய்வுகள் என்பவை, இந்தப் பொதுவான வடிவம் குறித்த புலத்தையே கவனப்படுத்துகின்றன.

2.2. தமிழ் இலக்கிய ஆராய்ச்சி மரபின் காலப்பரிணாமம்

தமிழ்மொழி வளமான இலக்கியப் பரப்பினைக் கொண்டதுடன், செறிவான ஆராய்ச்சிக் கண்ணோட்ட மரபினையும் கொண்டதாகும். இந்த ஆய்வு மரபின் தோற்றுவாயாகப் பண்டைக் காலத்தில் தோன்றிய இலக்கண உருவாக்கத்தைக் கூற முடியும்.¹ அதன் பின்னர்த் தோன்றிய உரைமரபுகள், மூலப் பனுவல்களின் கருத்துக்களை அடுத்த கட்ட வாசிப்பிற்குக் கொண்டு சென்றன.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் ஏற்பட்ட சமூக மாற்றங்களும், அச்சுக்கருவிகளின் பொதுப்புழக்கமும், இலக்கியப் பிரதிகளின் மீதான அணுகுமுறையில் பெரும் மாற்றத்தைக் கொண்டு வந்தன. சுவடி மரபிலிருந்து பல இலக்கியப் பிரதிகள் அச்சு நூலாக உருமாற்றம் பெற்றன.¹ புலமைச் சமூகத்தில் அவற்றின் மீதான வாசிப்பானது மேலைத்தேயக் கல்வியுடன் இணைந்து தொழிற்பட்டது. குறிப்பாக, பிறமொழி ஆய்வாளர்களின் கவனம் தமிழ்மொழி இலக்கியங்களின் மீது திரும்பியது குறிப்பிடத்தக்கது.¹ ஆய்வுப் புலமானது காலனிய காலத்திற்குப் பின்னர் இயக்கம் சார்ந்த வாசிப்பு நிலை, பிறகு கோட்பாடுகள் சார்ந்த ஆய்வு, சமூக அரசியல் சார்ந்த ஆய்வு, வட்டார ஆய்வு எனப் பல பிரிவுகளாக விரிவடைந்தது.¹ தமிழ்மொழியின் செவ்வியல் தன்மைக்கு அடிப்படையாக இருக்கும் சங்க இலக்கியம் (பாட்டும் தொகையும்), இந்தப் பரந்துபட்ட ஆய்வுப் புலத்தில் கடந்து வந்த பாதைகளைக் கவனப்படுத்துவது மிக அவசியமாகிறது. வீ. அரசு (2012) மற்றும் ப. திருஞானசம்பந்தம் (2016) போன்றோரின் கட்டுரைகள், சங்க இலக்கியம், காலம், மொழி, அமைப்பு (வடிவம்), அரசியல், கோட்பாடுகள் எனப் பரந்துபட்ட தளங்களில் எவ்வாறு ஊடாடியுள்ளது என்பதை விளக்கிச் செல்கின்றன. இந்த வரலாற்றுக் கண்ணோட்டம், யாப்பியல் ஆய்வுகளை வெறும் இலக்கண விளக்கமாக மட்டும் பார்க்காமல், சமூக மற்றும் அரசியல் பின்னணியுடன் இணைத்துப் பார்க்கும் போக்கினை உறுதி செய்கிறது.¹

2.3. சங்கப்பனுவல்களின் வடிவம்சார் ஆய்வுகளின் நான்கு நிலைகள்

இத்தகைய விரிவான ஆய்வுப் பின்புலத்தில், சங்கப் பனுவல்களின் வடிவம் சார்ந்த ஆய்வுகளை ஆய்வுப் புலத்தினர் நான்கு முக்கிய நிலைகளில் வகைப்படுத்தியுள்ளனர் ¹:

1. குறிப்பிட்டதொரு தொகைப் பனுவலின் வடிவத்தினை முன்னிறுத்தி வெளியான கட்டுரைப்பதிவுகள் அல்லது பொதுநிலையிலான பதிவுகள்.

2. தமிழ் இலக்கிய மரபினைப் பற்றிய ஆய்வுகளுக்குள் பகுதியாகச் சங்க இலக்கியத்தின் வடிவத்தினை முன்னிறுத்தும் நிலையிலானவை.
3. சங்க இலக்கிய வடிவம் குறித்து மேற்கொள்ளப்பட்ட முனைவர் பட்ட ஆய்வேடுகளும் அவற்றின் நூலாக்கங்களும்.
4. பிற மொழி அறிஞர்கள் சங்கப் பனுவல்களின் வடிவம் குறித்து மேற்கொண்ட ஆய்வுகளும் கருத்து முடிவுகளும்.

III. சங்க இலக்கிய வடிவம்சார் ஆய்வுகளின் வரலாற்றுக் கட்டமைப்பு மற்றும் முன்னோடிகள்

சங்க இலக்கிய வடிவம் குறித்த ஆய்வுகளின் ஆரம்ப கட்டம், இதழ்வழிப் பதிவுகள் மூலமாகவே நிகழ்ந்துள்ளது. இவை பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இடைக்காலத்தில் தொடங்கி இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்க காலம் வரை வெளியான காத்திரமான கட்டுரைகளை உள்ளடக்கியவை.¹

3.1. இதழ்வழிப் பதிவுகளின் முன்னோடித்தன்மை (1898-1960)

தி. வீரபத்திர முதலியார் (1898) எழுதிய *The Kalithokai Meters* என்னும் ஆய்வுக் கட்டுரை, சங்க இலக்கிய வடிவம்சார் ஆய்வுகளுக்கு முன்னோடித்தன்மை வாய்ந்ததாகக் கருதப்படுகிறது. இவர், *The Light of Truth or Siddhanta Deepika* என்னும் ஆங்கில இதழில் இக்கட்டுரையை வெளியிட்டார். கலிப்பாவின் அடிப்படை உறுப்புகள் குறித்து அறிமுகம் செய்துவிட்டு, தொடர்ந்து கலிவெண்பாவின் வடிவநேர்த்தி குறித்து ஆராய உத்தேசித்திருந்தார் ¹ (1898:131). இருப்பினும், இக்கட்டுரை முழுமையடையவில்லை. ஒரு குறிப்பிட்ட தொகை நூலின் (கலித்தொகை) வடிவத்தை மையமிட்டு, மேலைத்தேய இதழ்வழியாக 19-ஆம் நூற்றாண்டின் முடிவில் வெளியான இந்தப் பதிவு, யாப்பியல் ஆய்வை தமிழ் மரபைத் தாண்டிப் பரவலாக்க முற்பட்டதன் முதல் முயற்சியைக் காட்டுகிறது.

இதற்கு அடுத்த நிலையில், மு. இராகிருட்டினன் (1960) *தமிழ்ப்பொழில்* இதழில் 'புறநானூறும் அதன் இலக்கணமும்' என்ற பொருண்மையில் கட்டுரை பதிவொன்றைச் செய்தார். இக்கட்டுரையில், புறநானூற்றில் பயின்று வந்துள்ள ஆசிரியத்தின் வகைகள், அகவற்பாடலின் ஈறு குறித்து விவாதிக்கப்பட்டது. மேலும், தொல்காப்பிய உரைகாரர்களுக்கு அடுத்த நிலையில் புறநானூற்றில் பயின்றுள்ள வஞ்சிப்பாக்களின் எண்ணிக்கையை வரையறுக்கும் முயற்சியினை ஆய்வாளர் மேற்கொண்டார்.¹

வஞ்சிப்பாவின் தெளிவின்மை குறித்த விவாதம்: இந்த ஆய்வில் ஒரு முக்கியமான கருத்தைக் கட்டுரையாளர் குறிப்பிட்டார். அவர் தெளிவான வரையறையினைக் கூறாமல், சில மாறுபாடுகளைக் கொண்டதாகவும், ஒரே பாடல் மூன்று நிலைகளிலும் ஊடாடுவதாகவும் குறித்திருப்பது, அந்தக் காலக்கட்டத்தின் வடிவம்சார் ஆய்வுகளில் வஞ்சிப்பாவின் பயில்வு குறித்த தெளிவின்மையைக் காட்டுகின்றது. இத்தகைய ஆரம்பகால இதழ்வழிப் பதிவுகள், முறையே கலித்தொகை, புறநானூறு ஆகிய பனுவல்களின் வடிவ நேர்த்தி குறித்துத் தனித்தனியாகக் கவனம் செலுத்திய முன்னோடி முயற்சிகளாகும்.¹

3.2. கருத்தரங்கு ஆய்வுக்கோவைகளின் முக்கியப் பங்களிப்பு

கல்விப்புலங்களில் நடைபெற்ற சங்க இலக்கியக் கருத்தரங்குகள், ஆய்வுக் கோவைகளாக வெளிவந்து, வடிவம்சார் ஆய்வுகளுக்குப் பெரும் பங்களிப்பைச் செய்துள்ளன. 1998-இல் உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம் நடத்திய 'சங்க இலக்கியம் கவிதையியல் நோக்கு சிந்தனைப் பின்புல மதிப்பீடு' என்ற கருத்தரங்க ஆய்வுக்கோவை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.¹

இதில் இடம்பெற்ற கட்டுரைகளுள் ஐந்து கட்டுரைகள் சங்க இலக்கிய வடிவத்தினை ஆராய்பவை. கா. சிவத்தம்பி 'பத்துப்பாட்டின் கவிதையியல்' குறித்தும், அ. சண்முகதாஸ் 'பாடல் மரபு' குறித்தும், தி. வே. கோபாலையர் 'செய்யுளியலும் யாப்பும்' குறித்தும், சோ. ந. கந்தசாமி 'யாப்பு' குறித்தும், இரா. இளங்குமரன் 'யாப்பியல் கொடை' குறித்தும் எழுதினர்.¹

IV. சங்கப் பாவியலில் தமிழறிஞர்களின் கோட்பாட்டுக் கண்ணோட்டங்கள்

4.1. சமூக-அரசியல் வளர்ச்சியும் பா வடிவத்தின் விரிவாக்கமும்

கா. சிவத்தம்பி மற்றும் அ. சண்முகதாஸ் ஆகியோரின் கட்டுரைகள் சங்கப் பாடல்களின் தோற்ற மரபு, வடிவத்திற்கும் பொருண்மைக்குமான தொடர்பு ஆகியவற்றை மையமிட்டு அமைந்தன. சமூகப் பின்புல விரிவாக்கம் பாடல்களுக்குள் ஏற்படுத்தியிருக்கும் தாக்கத்தை இவ்விரு கட்டுரைகளும் ஆழமாக விவாதித்தன.¹

வடிவத்தின் செயல்பாடு (கா. சிவத்தம்பி): கா. சிவத்தம்பி, பத்துப்பாட்டுப் பாடல்கள் குறித்த தனது ஆய்வில், முல்லைப்பாட்டு, நெடுநல்வாடை ஆகியவை நேரிசை ஆசிரியத்திலேயே, மரபுரீதியான யாப்பிலேயே வருகின்றன எனக் குறிப்பிட்டார். அதே வேளையில், நுட்பமான புகழ்ச்சிக்கான வஞ்சியிலேயே பட்டினப்பாலையும் மதுரைக்காஞ்சியும் அமைந்துள்ளன ¹ (1999:82). இங்குக் கவனிக்கப்பட வேண்டிய ஒரு விடயம், ஒரே புலவர் இரண்டு வெவ்வேறு நடைகளில் (Styles) பாடுகின்றனர் என்பதாகும். இந்த ஆய்வு, வடிவ நேர்த்தியை இலக்கணத்தோடு மட்டுமின்றி, பாடுபொருளின் தேவையுடனும், சமூகச் சூழலுடனும் இணைத்துப் பார்க்கிறது. பத்துப்பாட்டுப் பாடல்களின் நீட்சி மற்றும் புலவர்களால் நாலவை, வேந்தவைகளிற் பாடல்கள் எடுத்தோதப்படுகின்ற முறைமை (art of declamation) ஆகியவற்றிலும் வடிவ வித்தியாசம் காணப்படுவதை இவர் சுட்டிக்காட்டினார் (1999:82).¹ இது, யாப்பியல் ஆய்வை நிகழ்த்துக் கலை மரபுடன் இணைத்துப் பார்க்கும் விரிந்த பார்வையைக் காட்டுகிறது.

விரிவாக்கத்திற்கான சமூகத் தேவை (அ. சண்முகதாஸ்): சங்க காலத்திலே ஆசிரியம் பெற்ற வளர்ச்சியின் உச்ச நிலை பத்துப்பாட்டிலே காணப்படுகிறது என அ. சண்முகதாஸ் பதிவு செய்தார். அகத்திணைப் பொருள் நான்கு அடிகளிலே கூறப்பட்ட நிலையில், அது 187 அடிகள் கொண்ட நெடுநல்வாடையாக விரிவடைவதற்குரிய தேவையை ஆராய வேண்டியதன் அவசியத்தை இவர் வலியுறுத்தினார்.¹ அரசியல், பொருளியல் வளர்ச்சி காரணமாகத் தலைவனுடைய அரண்மனை வளம், போர்ப்பறையின் பெருக்கம் போன்ற கருப்பொருளை விரித்துரைக்க ஏற்பட்ட சமூகத் தேவையே நெடுநல்வாடைப் புலவனுக்கு வாய்ப்பாக இருந்தது. மேலும், ஒருசில மலர்களைக் கருப்பொருளாகக்

கொண்ட புலவன் என்பதுக்கும் மேற்பட்ட மலர்களை நிரைப்படுத்திக் குறிஞ்சிப் பாட்டைப் பாடியதற்கான காரணத்தையும் சமூகவியல் வளர்ச்சியிலேயே காணலாம் என நிறுவினார் (1999:118).¹ சமூகவியல் வளர்ச்சியானது பாடுபொருளில் மாற்றத்தையும் விரிவையும் கொண்டு வந்ததுபோலவே, கவிதை வடிவிலும் வளர்ச்சியைக் கொண்டு வந்துள்ளது. சங்க இலக்கிய பா மரபு வளர்ச்சி பரிபாட்டிலே உச்சமடைகின்றது, இது பொருள் விரிவுக்கு ஏற்றபடி தனக்கு முன்னெழுந்த பல்வேறு வகையான பாவடிவங்களின் திரட்டாக அமைகிறது (1999:126).¹ இந்த ஆய்வுகள், வடிவம்சார்ந்த ஆய்வுகளை ஒரு சமூகவியல் பார்வையில் (Sociological Perspective) பார்க்கத் தொடங்கியதன் முக்கியப் பதிவுகளாக அமைகின்றன. பா வடிவத்தின் தேர்வும் பரிணாமமும் சமூக இயக்கத்தின் எதிரொலியாகக் காணப்பட்டது என்ற கோட்பாட்டினை இவ்வாய்வுகள் முன்னெடுத்தன.

4.2. தொல்காப்பியச் செய்யுளியல் பொருத்தம் மற்றும் தனி நூல்கள் ஆய்வு

கருத்தரங்கக் கோவைகளில் இடம்பெற்ற தி. வே. கோபாலையரின் 'செய்யுளியலும் யாப்பும்', சோ. ந. கந்தசாமியின் 'யாப்பு' போன்ற கட்டுரைகள் தொல்காப்பியச் செய்யுளியலைக் கொண்டு சங்கப் பாவியலைக் கட்டமைத்தன.¹ தி. வே. கோபாலையர், சங்க இலக்கியச் சான்றுகளைக் காட்டி ஆசிரிய உரிச்சீர்கள், அடி, தொடை நலன்கள் ஆகியவற்றை விளக்கினார். சோ. ந. கந்தசாமி, சங்க இலக்கியப் பாவடிவங்களை நேரிசை ஆசிரியப்பா, நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா, இணைக்குறள் ஆசிரியப்பா என வகைபடுத்தி அடையாளங் காட்டினார்.¹ இரா. இளங்குமரன், சங்கப்பாவியல் எவ்வாறு பிற்கால இலக்கிய வடிவ வளர்ச்சிக்கும் இலக்கண ஆக்கங்களுக்கும் அடிப்படையாக அமைந்தது என்பதைச் சில சான்றுகளோடு விளக்கினார்.

பரிபாடல் ஆய்வு: தமிழ் இலக்கியங்கள் குறித்த ஆய்வு நூல்களின் ஒரு பகுதியாகச் சங்கப் பாவியல் பற்றிய ஆய்வுகள் இடம்பெற்றன. இரா. சாரங்கபாணி 1972-இல் எழுதிய *பரிபாடல் திறன்* என்ற நூல் இந்நிலையில் குறிப்பிடத்தக்கது. இது பரிபாடலை முழுவதுமாக ஆராய்ந்து, அதன் யாப்பு குறித்தும் பேசுகின்றது.¹

பரிபாடலின் வடிவம் குறித்த அடிப்படை ஆய்வு முடிவுகளை இரா. சாரங்கபாணி பின்வருமாறு தொகுத்தார்:

1. பரிபாடல் என்பது இசைப்பாட்டு; அது இசைக்கருவிகளினுதவியால் பாடுதற்கேற்றது.
2. இது பல்வேறு வகைப்பட்ட பாக்களையும் தழுவி நிற்கும் நெடும்பாடலாகும்.
3. அகத்திணை பாடுதற்கே உரியதாக இருந்த பாடல், பிற்காலத்துப் புறத்திணையையும், சமயநெறியையும் ஏற்றுக்கொண்டது.
4. பாண்டிநாட்டில் மட்டும் இப்பாடல் வழக்காற்றில் இருந்தது; பாண்டியர்கள் பரிபாடற் புலவர்களைப் புரந்தனர் ¹ (1972:36).

இக்கருத்துகள், பரிபாடல் குறித்த பிற்கால ஆய்வுகளைத்திற்கும் அடிப்படைக் கருதுகோள்களாக அமைந்தன.

V. மொழியியல் மற்றும் நடையியல் அணுகுமுறைகள்

சங்க இலக்கியத்தின் வடிவம்சார் ஆய்வுகளின் வளர்ச்சியில் மொழியியல் அறிஞர்களின் பங்களிப்பும் கவனத்திற்குரியன. பாரம்பரிய இலக்கணச் சட்டகத்திலிருந்து விலகி, மொழியின் அமைப்பு மற்றும் பயன்பாட்டுக் கூறுகளின் அடிப்படையில் யாப்பினை அணுகும் முறைகள் இந்தப் பிரிவில் தோன்றின.

5.1. செ. வை. சண்முகம்: அடிக்கும் வாக்கியத்துக்கும் உள்ள உறவு

செ. வை. சண்முகத்தின் *கவிதைக் கட்டமைப்பு* (2003) மற்றும் *யாப்பும் நோக்கும்* (2006) ஆகிய நூல்கள் சங்கப் பாவியலை மொழியியல் அணுகுமுறையில் ஆராய்ந்துள்ளன.¹ இவரது *கவிதைக் கட்டமைப்பு* நூலில் இடம்பெற்றுள்ள ‘ஒளவையாரின் கவிதை மொழி’ என்னும் கட்டுரை ஒரு திருப்புமுனையாகும். தொல்காப்பிய உரைகாரர்கள் மற்றும் பதிப்பாசிரியர்களால் 20, 21, அல்லது 26 அடிகள் என மாறுபட்ட அடியெண்ணிக்கையில் ஆய்வுக்குள்ளான ஒளவையாரின் புறநானூற்றுப் பாடலின் (புறநா. 235: *சிறியகட் பெறினே எமக்கீயும் மன்னே*) வடிவமைப்பினை இவர் மொழியியல் அடிப்படையில் அடியும் வாக்கியமுமாகப் பகுத்தாராய்ந்தார். இந்த ஆய்வில், அவர் சாமிநாதையர் கொண்ட 20 அடி வடிவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு, பாடலில் 11 வாக்கியங்கள் (எளிய, கலவை, கூட்டு வாக்கியங்கள்) இருப்பதைக் கண்டறிந்தார்.¹

இலக்கணமும் தொடரமைப்பும்: யாப்பு அடிப்படையில் உள்ள அடிக்கும் சீருக்கும், மொழியியல் அடிப்படையில் உள்ள வாக்கியத்துக்கும் உள்ள தொடர்பினை இனங்காட்டுவதாக இக்கட்டுரை அமைந்தது. இது தமிழ் யாப்பு ஆய்வுகளில் ஒரு புதிய பரிமாணத்தை ஏற்படுத்தியது. யாப்புப் பிரிவுகள் (சீர், அடி) வெறும் தாள ஒழுங்கை மட்டும் குறிக்காமல், மொழியின் அடிப்படை அலகான வாக்கிய அமைப்புடன் எவ்வாறு பின்னிப்பிணைந்துள்ளது என்பதை நிறுவுகிறது. யாப்புப் பிரிவுகள் பொருள் சிதையாமல் வாக்கிய அமைப்பை ஒட்டி அமைய வேண்டும் என்ற தேவையை மொழியியல் அணுகுமுறை கோடிட்டுக் காட்டுகிறது.

5.2. பா. வீரப்பன்: நடையியல் அணுகுமுறை

பா. வீரப்பனின் *சங்க இலக்கிய நடை* (1989), *நடையியல் (Stylistics)* அடிப்படையில் சங்கப் பாவியலை அணுகியது. இவர் மேலைநாட்டுப் பின்புலத்தில் வடமொழி நடையியல் கருத்துகளைக் கவனத்தில் கொண்டு, தொல்காப்பியர் குறிப்பிடும் உறுப்புகளுடன் பொருத்திச் சங்கப் பாவியலின் நடையியலைக் கட்டமைத்தார்.¹

இவரது ஆய்வானது, ஒலிக்கூறுகள் (யாப்பும் ஒலியும்), தொடைக்கூறுகள் (ஒசை, வண்ணம், ஒலிக்குறிப்புச் செய்திகள்) ஆகியவற்றிற்கு முதன்மை அளித்தது. இவர் பத்துப்பாட்டின் தொடைக்கூறுகளை முழுமை நிலையில் ஆராய்ந்ததுடன், பத்துப்பாட்டு *தோல்* என்ற தொல்காப்பிய வனப்போடு பொருந்துவதாகவும், விவரிப்பு நடையில் (*Descriptive Style*) அமைந்திருப்பதையும் விவாதித்தார் (1989:42).¹ இது, யாப்பியல் கூறுகளின் வடிவத்தை, பாட்டின் இயல்பான வெளிப்பாட்டு முறைமை மற்றும் அதன் அழகியல் விளைவுகளுடன் இணைத்து ஆராய வழிவகுத்தது.

VI. முனைவர் பட்ட ஆய்வேடுகளில் மைய விவாதங்களும் கோட்பாட்டுக் கட்டாயப்படுத்தலும்

சங்க இலக்கியத்தின் வடிவம்சார் ஆய்வுகளில் முனைவர் பட்ட ஆய்வேடுகளின் பங்களிப்புகள் கணிசமானவையாகும். அ. சிதம்பரநாத செட்டியாரின் 'Advanced Studies in Tamil Prosody' (1943), தமிழண்ணலின் *Tradition and Talent in Cankam Poetry* (1969) போன்ற ஆய்வுகள் பகுதி நிலையில் சங்க யாப்பினை விவாதித்தன.¹

6.1. அ. பிச்சையின் அகவலே தொல் தமிழ் யாப்புக் கோட்பாடு

அ. பிச்சையின் சங்க இலக்கிய யாப்பியல் (1980/2011), முதன்முதலில் சங்க இலக்கிய வடிவத்தினை முழுமைநிலையில் ஆராய்ந்த முனைவர் பட்ட ஆய்வேடாகும். இவ்வாய்வு, யாப்பியல், சங்கப் பாவடிவங்களின் தோற்றம், விளக்கவியல் நோக்கு, வரலாற்று நோக்கு, ஒப்பியல் நோக்கு எனப் பல அணுகுமுறைகளின் அடிப்படையில் சங்கப் பாவியலைப் பகுத்தாராய்ந்தது.¹

இவ்வாய்வு ஆழமாக முன்வைக்கும் கருத்து, அகவலே தொல் தமிழ்யாப்பு என்பதாகும். சமுதாயப் பின்னணி, பா ஆக்கமுறை, பாடுபொருள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் பாவடிவங்களை நோக்குவோமானால், முதலில் ஆசிரியமும் (அகவல்), இரண்டாவதாக வஞ்சியும், மூன்றாவதாகக் கலிப்பாவும், நான்காவதாக வெண்பாவும் தோன்றியிருக்க வேண்டும் என்று அ. பிச்சை நிறுவினார். சமய உணர்வும், குழுத்தலைவனை வாழ்த்தும் தன்மையும் கொண்ட இனக்குழுச் சமுதாயத்தில், எந்தவிதமான அதிகமான கட்டுப்பாடுகள் இல்லாத பா வடிவமான அகவற்பாதான் தோன்றியிருக்கக்கூடும் (2011:66).¹ அகவலே தொல் திராவிட யாப்பாக இருப்பதற்கும் வாய்ப்புள்ளது (2011:67) என்ற அவரது கூற்று, சங்கப் பாவியலின் மூலக்கூறு குறித்த முக்கிய ஆய்வுக் கருத்தாக நிலைபெற்றுள்ளது.

6.2. நாலசைச்சீர் விவாதமும் வகையுளிப் பிரிப்பின் முரண்பாடும்

சமீப கால ஆய்வேடுகளில், அ. சதீஷின் புறநானூற்று யாப்பியல் (2014) மற்றும் மு. கஸ்தூரியின் பத்துப்பாட்டு யாப்பியல் (2016) ஆகியன பனுவல்சார் யாப்பியல் ஆய்வுகளுக்குப் புதிய வகைமாதிரியை உருவாக்கின. மு. கஸ்தூரி தனது ஆய்வில், பத்துப்பாட்டின் அசை, சீர், தளை, அடி, தொடை, பா போன்ற அனைத்துக் கூறுகளும் தொல்காப்பிய விதிகளுக்கிணங்க அமைவதனைச் சான்றுகளோடு நிறுவினார்.¹ சீர்பிரித்தல் முறையில், பொருட்சிறப்புடன் அசைபிரிக்கும் முறையே அனைத்து இலக்கணிகளாலும் கைகொள்ளப்பட்டு வந்தது என்ற முடிவை முன்வைத்தார்.

பொருநராற்றுப்படை நாலசைச்சீர் சிக்கல்: பொருநராற்றுப்படையில் உள்ள வஞ்சியடிகளில் பயின்றுள்ள சீர் குறித்து மு. கஸ்தூரி முன்வைத்த கருத்துகள், தொல்காப்பிய விதிகளைச் சங்கப் பாடல்களுடன் பொருத்துவதில் உள்ள சவாலை வெளிப்படுத்துகின்றன. நனைஞாழலொடு மரங்குழீஇய (பொருநர். 197) போன்ற வஞ்சியடிகளைத் தொல்காப்பிய நெறிப்படி அலகிடுகையில், அது உகர ஈற்றில் அமைந்த நேர்பு, நிரைபிலான ஆசிரியவுரிச்சீர் வகையில் அடங்கவில்லை. மேலும், தொல்காப்பியர் நாலசைச்சீர் பற்றிக் குறிப்பிடாத நிலையில், இவ்வடிகள் நாலசைச்சீராகவே அமைகின்றன (நனை + ஞா + ழ + லொடு) ¹ (2016:230-231).

கோட்பாட்டுக் கட்டாயப்படுத்தல் மீதான விமர்சனம்: தொல்காப்பியம் வஞ்சியடி முச்சீரானும் வரும் என்று குறிப்பிட்டிருப்பதால், நாலசைச்சீரைத் தவிர்ப்பதற்காக, மு. கஸ்தூரி இவ்வடிகளைச்

சீர்பிரிக்கும்போது வகையுளி அசைபிரிப்பு முறையினைப் பயன்படுத்த முன்மொழிந்தார் (நனைஞா / ழலொடுமரங் / குழீஇய).¹ இந்த அணுகுமுறை, ஆய்வாளர் பொதுவாக நிராகரிக்கும் வகையுளிப் பிரிப்பினை, தொல்காப்பிய விதியுடன் வலிந்து பொருத்துவதற்காகப் பயன்படுத்துவது என்ற கோட்பாட்டுக் கட்டாயப்படுத்தலின் (Theoretical Coercion) வெளிப்பாடாகக் கருதப்பட்டது. அதாவது, இலக்கண விதியை மீறாமல் இருப்பதற்காக, பனுவலின் இயல்பான அமைப்பை மாற்ற முயலும் போக்கைக் காட்டுகிறது.

நச்சினார்க்கினியர் போன்ற உரையாசிரியர்களின் பிரிப்பை ஒப்பிட்டும், ஒடு என்ற வேற்றுமை உருபு பிரிப்பைப் பயன்படுத்தியும் பொருள் சிதையாமல் சீர்பிரிக்க முடியும் என்ற மாற்றுப் பார்வையும் விவாதிக்கப்பட்டது. இருப்பினும், தொல்காப்பிய விதிகளுக்கு வலிந்து பொருத்துவதைத் தவிர்த்து, பனுவலை அதன் இயல்பிலேயே இயங்கவிடுவதே ஆய்வுக்குச் சிறப்பானது. எனவே, இவ்வடியினை நாலசைச்சீரைக் கொண்ட ஈரடி வஞ்சியடியாகக் கொள்வதே ஆய்வு நேர்மைக்கு உகந்தது என்ற முடிவு முன்வைக்கப்பட்டது.¹ இந்த விவாதம், யாப்பியல் ஆய்வுகளில், இலக்கணச் சட்டகத்தைவிட இலக்கியப் பனுவலின் உண்மை அமைப்பிற்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டிய முக்கியத்துவத்தை உறுதி செய்கிறது.

VII. பிறமொழி ஆய்வாளர்களின் நுண்ணியப் பார்வைகள்

சங்க இலக்கிய வடிவம் குறித்த பிறமொழி அறிஞர்களின் ஆய்வுகள், தமிழ் யாப்பியல் ஆய்வுகளை உலகப் பரப்பில் கொண்டு செல்ல உதவியதுடன், தமிழறிஞர்கள் கவனிக்காத சில நுட்பமான பண்பாட்டு இணைப்புகளையும் வெளிப்படுத்தின.

7.1. ஜான் மார்: வாய்மொழி மரபும் அகவற்பாவும்

ஜான் மார் (John Marr) 1985-இல் வெளியிட்ட *Prosody in the Eight Anthologies* என்ற நூல், எட்டுத் தொகை யாப்பினை ஆராய்ந்தது. பெரும்பாலான அகவற்பாப் பாடல்களில், எத்தனை அடி பாவமாக இருப்பினும், ஈற்றயலடி முச்சீராக அமையும் அமைப்பினைக் கண்டறிந்தார்.¹

இவரது மையக் கருத்து பின்வருமாறு: "In Aciriyam the metre of most of the anthology - poems, it will be found that in most poems there are three feet only. This applies whatever the length of the poem, and it may be suggested that this shortened line gave, in the course of oral recitation, the sign of the approaching end of the poem" (1985:446).¹

வாய்மொழி மரபின் தாக்கத்தில், பாடல் முடிவடைவதை உணர்த்துவதற்கு இந்த முச்சீரடிகள் உதவுகின்றன என ஜான் மார் அகவற்பாவின் வடிவ நேர்த்தியைச் சிறப்பாக இனங்கண்டார். இந்த ஆய்வு, யாப்பியல் ஆய்வை இலக்கண விதியிலிருந்து விடுவித்து, பாடல்களின் வாய்மொழி நிகழ்த்துப் பண்பாட்டுடன் (Oral Performance Culture) இணைத்தது. யாப்பு என்பது காகிதத்தில் உள்ள விதியல்ல, மாறாகக் கேட்கும் அனுபவத்தின் (Auditory Experience) ஒரு பகுதியாகச் செயல்படுகிறது என்பதை இவரது ஆய்வு நிறுவியது.

7.2. கமில் ஸ்வலெபில்: ஒலியியல் அழகியல் (Phonaesthetics) பகுப்பாய்வு

கமில் ஸ்வலெபில் (Kamil V. Zvelebil) எழுதிய *The Smile of Murugan on Tamil Literature of South India* (1973) மற்றும் *Classical Tamil Prosody: An Introduction* (1989) ஆகிய நூல்கள் யாப்பியல் ஆய்வில் ஆழமான பங்களிப்பைச் செய்தன.

இவர் குறுந்தொகை 119ஆம் பாடலை எடுத்துக்காட்டாகக் கொண்டு, அதன் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு, பாவடிவம், தொடை நலன்களின் பயில்வு, ஒலிப்பு முறை (*Phonaesthetic Analysis*) குறித்து விரிவாக விவாதித்துள்ளார். அந்தப் பாடலில் உள்ள மெல்லின எழுத்துகளாலும், இடையின எழுத்துகளாலும் ஆன எழுத்துகளின் ஆதிக்கத்தை (குறிப்பாக ஈகரம் 8 முறை) ஸ்வலெபில் இனங்கண்டார்.¹

இவரது ஒலியியல் பகுப்பாய்வு இவ்வாறு முடிந்தது: "This consonantal structure of the stanza results in a soft, mellifluous, liquid effect, like the murmur of a mountain stream" (1973:67).¹ அதாவது, இப்பாடல் மலைச்சாரலின் இனிமையைத் தருவதாக அவர் குறிப்பிட்டிருப்பது, சங்க இலக்கியத்தின் மீதான அவரது நுணுக்கமான ஈடுபாட்டினை உணர்த்துகின்றது. இது தமிழ் யாப்பியல் கூறும் *வண்ணம்*, *ஓசை* போன்ற அகவயமான இலக்கணங்களை மொழியியல் விதிகளைப் பயன்படுத்தி, பாடலின் உணர்வு மற்றும் *அழகியல் விளைவுகளை (Aesthetic Effect)* துல்லியமாக விவரிக்க முயன்ற முதல் முயற்சிகளில் ஒன்றாகும். இது, யாப்பின் அழகியல் பரிமாணத்தை அறிவியல் ரீதியாக நிறுவுவதற்கான தளத்தை அமைத்தது.

மேலும், ஜார்ஜ் எல். ஹார்ட் III (1975) தனது *The Poems of Ancient Tamil: Their Milieu and Sanskrit Counterparts* என்ற ஆய்வில், சங்க இலக்கிய வடிவங்களைச் சமஸ்கிருத மரபுகளோடு ஒப்பிட்டார். சுசுமு ஒனோ (1995) சங்க யாப்பிற்கும் ஜப்பானிய *தங்கா* யாப்பிற்கும் இடையேயான ஒற்றுமைகளை விளக்கினார். இந்த ஆங்கில ஆய்வுகள், சங்க இலக்கியத்தின் வடிவ நேர்த்தியைப் பிறமொழி ஆய்வாளர்களுக்குக் கொண்டு சேர்ப்பனவாக இருந்தன.¹

VIII. ஆய்வுப் புலத்தின் தொகுப்பும் எதிர்காலத் திசைகளும்

சங்க இலக்கிய வடிவம்சார் ஆய்வுகள், வரலாற்று அடிப்படையிலானவை; குறிப்பிட்ட பனுவல் சார்ந்தவை; குறிப்பிட்ட பாவடிவங்களின் பயில்தன்மை சார்ந்தவை; தொடை நலன்களை விவரிப்பவை; ஒப்பீட்டு நோக்கில் சங்கப் பாவியலைப் பிற மொழி யாப்பியலோடு ஆராய்பவை என்ற நிலையில் விரிந்து வந்துள்ளன.¹ ஆய்வாளர் ய. மணிகண்டன் (2007) கூறிய கருத்துகள், இக்களத்தின் நிகழ்கால நிலை மற்றும் எதிர்காலத் தேவையைத் தெளிவாகச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன.

8.1. சங்க இலக்கிய வடிவம்சார் ஆய்வுகளின் தொகுப்புச் சுருக்கம்

சங்க இலக்கிய வடிவம்சார் ஆய்வுகளில் ஏற்பட்ட பரிணாம வளர்ச்சியைச் சுருக்கமாகப் பின்வரும் அட்டவணை வாயிலாகப் புரிந்து கொள்ளலாம்.

சங்க இலக்கிய வடிவம்சார் ஆய்வுகளின் காலவரிசைத் தொகுப்பு

ஆய்வின் வகை	ஆய்வாளர்	ஆண்டு	ஆய்வுத் தலைப்பு/நூல்	மையக் கவனம்
இதழியல் பதிவு (முன்னோடி)	தி. வீரபத்திர முதலியார்	1898	The Kalithokai Meters	கலிப்பாவின் அடிப்படை, கலிவெண்பாவின் வடிவ நேர்த்தி ¹
ஆய்வு நூல் (தனி நூல்)	இரா. சாரங்கபாணி	1972	பரிபாடல் திறன்	பரிபாடலின் யாப்பு, இசைத்தன்மை, பொருண்மை மாற்றம் ¹
பிறமொழி ஆய்வு (ஒலியியல்)	கமில் ஸ்வலெபில்	1973	The Smile of Murugan...	குறுந்தொகை பாடலின் யாப்பு, ஒலிப்புமுறை (Phonaesthetics) ¹
பிறமொழி ஆய்வு (நிகழ்த்துப் பண்பாடு)	ஜான் மார்	1985	Eight Anthologies...	அகவற்பாவின் வடிவ நேர்த்தி (ஈற்றயலடி முச்சீர்); வாய்மொழி மரபு ¹
முனைவர் பட்ட ஆய்வு (யாப்புத் தோற்றம்)	அ. பிச்சை	2011 (நூலாக்கம்)	சங்க இலக்கிய யாப்பியல்	அகவலே தொல் தமிழ்யாப்பு, முழுமையான யாப்பியல் ஆய்வு ¹
முனைவர் பட்ட ஆய்வு (கோட்பாட்டுக் கேள்வி)	மு. கஸ்தூரி	2016	பத்துப்பாட்டு யாப்பியல்	அசைபிரிப்பு முறைகள், நாலசைச்சீர் குறித்து தொல்காப்பிய விதியுடன் பொருத்துதல் குறித்த விவாதம் ¹

சங்கப் பாவியல் ஆய்வுகளில் இடம்பெற்ற மைய விவாதப் புள்ளிகள்

விவாதப் புள்ளி	ஆய்வாளர்	பனுவல்/சான்று	கோட்பாட்டு நிலை
யாப்பு தோற்றத்தின் முதன்மை	அ. பிச்சை	பொது யாப்பியல்	அகவலே தொல் தமிழ்/திராவிட யாப்பு; எளிமையானது, கட்டுப்பாடுகள் அற்றது ¹
அடிக்கும் வாக்கியத்திற்கும் உள்ள உறவு	செ. வை. சண்முகம்	ஒளவையார் பாடல் (புறநா. 235)	யாப்பு அடிப்படையிலான அடியும் மொழியியல் அடிப்படையிலான வாக்கியமும் உறவு கொள்வது ¹
அகவற்பாவின் முடிவு அடையாளம்	ஜான் மார்	எட்டுத் தொகை	வாய்மொழி மரபில் பாடல் முடிவை உணர்த்தும் ஈற்றயலடி முச்சீர் அமைவு ¹
அசைபிரிப்பு முரண்பாடு	மு. கஸ்தூரி	பொருநராற்றுப்படை	நாலசைச்சீரைத் தவிர்ப்பதற்காக வகையுளிப் பிரிப்பைக் கைக்கொள்வது,

விவாதப் புள்ளி	ஆய்வாளர்	பனுவல்/சான்று	கோட்பாட்டு நிலை
			தொல்காப்பிய விதிகளுக்கு வலிந்து பொருத்துதல் குறித்த விவாதம் ¹

8.2. எதிர்கால ஆய்வுக்கான திசைகள்

இன்றுவரை யாப்பாய்வுக் களத்தில் முதன்மையான புள்ளிகளில் ஆய்வுகள் நிகழ்த்தப்பெற்று வந்த போதிலும், இக்களம் மேலும் பல முனைகளில் ஆழமான ஆய்வுகள் நிகழ்த்தத்தகு களமாகவே தொடர்ந்து விளங்குகின்றது.

ய. மணிகண்டன் (2007) கூற்றுப்படி, யாப்பியல் ஆய்வுப் புலமானது இசைப்புலமை, மொழியியல் புலமை, பிறமொழிப்புலமை ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் ஆய்வுகள் மேம்பட வேண்டிய நிலையில் காட்சிதருகின்றது ¹ (2007:456). இது, சங்கப் பாவியலை எதிர்காலத்தில் ஒரு முப்பரிமாண அணுகுமுறைக்கு (Trifocal Approach) உட்படுத்த வேண்டியதன் அவசியத்தைக் காட்டுகிறது.

1. இசையியல் நோக்கு: பரிபாடலில் சாரங்கபாணி கூறியது போல, சங்கப் பாடல்களில் உள்ள இசைப்பாட்டு மரபின் எச்சங்களை நவீன இசையியல் கோட்பாடுகளின் துணைகொண்டு ஆராய வேண்டும். இது யாப்புக்கும் இசைக்கும் இடையேயான நுட்பமான இணைப்பை வெளிப்படுத்தும்.
2. மேம்பட்ட மொழியியல் பகுப்பாய்வு: செ. வை. சண்முகம் நிறுவியதுபோல, யாப்பு (சீர், அடி) மற்றும் மொழியின் தொடரமைப்பு (வாக்கியம்) ஆகியவற்றுக்கு இடையேயான உறவை, ஆழமான கணினிசார் மொழியியல் (Computational Linguistics) நுட்பங்களைப் பயன்படுத்திப் பகுப்பாய்வு செய்ய வேண்டும்.
3. விரிந்த ஒப்பீட்டுப் பார்வை: ஜான் மார், கமில் ஸ்வலெபில், சுசுமு ஒனோ போன்றோர் மேற்கொண்ட ஆய்வுகளைப் பின்பற்றி, சங்கப் பாவியலைத் தொல் திராவிட மொழிகள், பிராகிருதம், சமஸ்கிருதம் மட்டுமின்றி, ஜப்பானிய, சீன போன்ற பிற செவ்வியல் இலக்கியங்களின் யாப்பியலுடன் ஒப்பீட்டுப் பார்ப்பதன் மூலம், தமிழ் யாப்பின் தனித்துவத்தையும், உலகியல் இலக்கிய ஒப்பீட்டுப் பார்வைகளையும் நிறுவ முடியும்.

இத்தகைய ஆய்வு அணுகுமுறைகள், பாரம்பரிய இலக்கண விளக்கத்தைத் தாண்டி, சங்கப் பாடல்களின் நுட்பமான வடிவ அமைப்பைப் புரிந்து கொள்ளவும், யாப்பியல் ஆய்வுகளின் அடிப்படை வழிமுறைகளை மறுவரையறை செய்யவும் உதவும்.

X. மேற்கோள் பட்டியல் (Works Cited)

1. அகத்தியலிங்கம், ச., ஞானமூர்த்தி, தா. ஏ. (ப-ர்). *பத்தாவது கருத்தரங்கு ஆய்வுக்கோவை*. இந்தியப் பல்கலைக்கழகத் தமிழாசிரியர் மன்றம், 1978.
2. அகத்தியலிங்கம், ச., ஞானமூர்த்தி, தா. ஏ., சண்முகம், செ. வை., சுந்தரம், மெ. (ப-ர்). *பதினைந்தாவது கருத்தரங்கு ஆய்வுக்கோவை*. இந்தியப் பல்கலைக்கழகத் தமிழாசிரியர் மன்றம், 1983.
3. ---. *பதினெட்டாவது கருத்தரங்கு ஆய்வுக்கோவை*. இந்தியப் பல்கலைக்கழகத் தமிழாசிரியர் மன்றம், 1986.
4. அமிர்தலிங்கம், சு. “சங்க இலக்கியம் செய்தனவும் செய்ய வேண்டியனவும்.” 2001.
5. அரசு, வீ. “சங்க இலக்கியம் காலந்தோறும் உள்வாங்கல் மற்றும் மறு உருவாக்கம்.” 2012.
6. இளங்குமரன், இரா. “யாப்பியல் கொடை.” *சங்க இலக்கியம் கவிதையியல் நோக்கு - சிந்தனைப்பின்புல மதிப்பீடு*, உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், 1999.
7. இராகிருட்டினன், மூ. “புறநானூறும் அதன் இலக்கணமும்.” *தமிழ்ப்பொழில்*, துணர் 36, மலர் 8, 1960.
8. இளஞ்சேரன், கோவை. (ப. ஆ.). *முத்துக்கோவை*. தமிழகப் புலவர் குழு வெளியீடு, 1981.
9. கந்தசாமி, சோ. ந. *தமிழ் யாப்பியலின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்*, முதற்பாகம் முதற்பகுதி. தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகம், 1989.
10. ---. “யாப்பு.” *சங்க இலக்கியம் கவிதையியல் நோக்கு - சிந்தனைப்பின்புல மதிப்பீடு*, உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், 1999.
11. கஸ்தூரி, மு. *பத்துப்பாட்டு யாப்பியல்*. சந்தியா பதிப்பகம், 2016.
12. கோபாலையர், தி. வே. “செய்யுளியலும் யாப்பும்.” *சங்க இலக்கியம் கவிதையியல் நோக்கு - சிந்தனைப்பின்புல மதிப்பீடு*, உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், 1999.
13. ---. *தொல்காப்பியச் செய்யுளியலும் சங்க இலக்கிய யாப்பும்*. தமிழ்மண பதிப்பகம், 2008.
14. சதீஷ், அ. *தமிழ் யாப்பியல் மரபுகள் புறநானூற்று யாப்பியல்*. நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ், 2014.
15. சண்முகதாஸ், அ. “பாடல் மரபு.” *சங்க இலக்கியம் கவிதையியல் நோக்கு - சிந்தனைப்பின்புல மதிப்பீடு*, உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், 1999.
16. சண்முகம், செ. வை. *கவிதைக்கட்டமைப்பு*. மெய்யப்பன் பதிப்பகம், 2003.
17. ---. *யாப்பும் நோக்கும் (தொல்காப்பியரின் இலக்கியக் கோட்பாடுகள்)*. மெய்யப்பன் பதிப்பகம், 2006.
18. சாரங்கபாணி, இரா. *பரிபாடல் திறன்*. மணிவாசகர் நூலகம், 1972.
19. சிவத்தம்பி, கார்த்திகேசு. *சங்க இலக்கியக் கவிதையும் கருத்தாக்கமும்*. உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், 2009.
20. செல்வம், தி. “நற்றிணையில் எதுகையும் மோனை.” *பத்தாவது கருத்தரங்கு ஆய்வுக்கோவை*, 1978.

21. திருஞானசம்பந்தம், ப. ஆய்வுப் பதிவுகள். நெய்தல் பதிப்பகம், 2016.
22. திருமலை, ம. பேராசிரியர் ம. திருமலையின் ஆய்வுகள். ப. ஆ. இரா. மோகன், மீனாட்சி புத்தக நிலையம், 2017.
23. தமிழண்ணல். "சங்க இலக்கியம்: பாட்டு வடிவமும் யாப்பும்." முத்துக்கோவை, 1981.
24. ---. சங்க மரபு. மீனாட்சி புத்தக நிலையம், 2009.
25. பிச்சை, அ. "சங்க கால ஆசிரியப்பா வகைகள்." பதினைந்தாவது கருத்தரங்கு ஆய்வுக்கோவை, 1983.
26. ---. "புறநானூற்று வஞ்சிப்பாக்கள் ஒரு மதிப்பீடு." பதினெட்டாவது கருத்தரங்கு ஆய்வுக்கோவை, 1986.
27. ---. சங்க இலக்கிய யாப்பியல். நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், 2011.
28. மணிகண்டன், ய. "யாப்பாய்வுக் களம்." உயராய்வு (ஆய்விதழ்), வீ. அரசு et al. (ப-ர்), தமிழிலக்கியத்துறை, சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், 2007.
29. வீரப்பன், பா. சங்க இலக்கிய நடை. புவழகி பதிப்பகம், 1989.

Non-Tamil Works:

1. Hart III, George L. *The Poems of Ancient Tamil: Their Milieu and Sanskrit Counterparts*. University of California Press, 1975.
2. Marr, J. R. "Prosody in the Eight Anthologies." *Eight Tamil Anthologies*. Institute of Ancient Studies, 1985.
3. Mudaliar, T. Virabadra. "The Kalithokai Meters." *The Light of Truth or Siddhanta Deepika*, vol. II, no. 6, 1898, pp. 130-131.
4. Ohno, Susumu. "Prosody of Sangam and Japanese Tangiain - 5-7-5-7-7 syllable meter." *உயராய்வு. சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்*, 1995.
5. Zvelebil, Kamil V. *The Smile of Murugan on Tamil Literature of South India*. E.J. Brill, 1973.
6. ---. *Classical Tamil Prosody: An Introduction*. New era Publication, 1989.

உரிமம்

இந்த ஆக்கம், கிரியேட்டிவ் காமன்சு அட்ரிபியூசன் 4.0 சர்வதேச உரிமத்தின் கீழ் உரிமம் பெற்றுள்ளது.